

Księga Hioba

Rozdział 10

1. Moja dusza wstręt czuje do życia: lamentowi nad sobą dam upust, odezwę się w goryczy mej duszy. 2. Nie potępiaj mnie, powiem do Boga. Ujawnij mi, o co spór ze mną wiesz. 3. Przyjemnie Ci mnie uciskać, odrzucać dzieło swoich rąk i sprzyjać radzie występnych? 4. Czy oczy Twoje cielesne lub patrzysz na sposób ludzki? 5. Czy dni Twoje są jak dni człowieka, jak wiek mężczyzny Twe lata, 6. że szukasz u mnie przestępstwa i grzechu mego dochodzisz? 7. Choć wiesz, że winowajcą nie jestem, nikt mnie z Twej ręki nie wyrwie. 8. Twe ręce mnie ukształtowały i uczyniły razem dokoła, a chcesz mnie zniszczyć? 9. Wspomnij, że ulepiłeś mnie z gliny: i w proch mnie znowu obracasz? 10. Czy mnie nie zlałeś jak mleko, i jak serowi zsiąść się dałeś? 11. Odziałeś mnie skórą i ciałem. Utkąłeś mnie z kości i ścięgien, 12. życiem i łaską mnie obdarzyłeś, Twa troska strzegła mego tchnienia. 13. Choć to ukrywasz w swym sercu, wiem, że to zamierzałeś. 14. Tyś mnie pilnował, czy zgrzeszę, i od winy mnie nie chcesz uwolnić. 15. Biada mi, gdybym zgrzeszył! Choć sprawiedliwy, nie podniosę głowy, syty pogardy, niedolą pojony. 16. Pyszego mnie złowisz jak lew, na nowo na mnie swą wszechmoc okażesz, 17. postawisz mi świeże dowody, gniew swój umocnisz powtórnie, sprowadzisz nowe zastępy. 18. Czemu wywiodłeś mnie z łona? Bodajbym zginął i nikt mnie nie widział, 19. jak ktoś, co nigdy nie istniał, od łona złożony do grobu. 20. Czyż wiele dni moich? Zaprzestań! Odsuń się ode mnie, niech trochę rozjaśnię oblicze, 21. nim pójdę, by nigdy nie wrócić, do kraju mroków i cienia śmierci, 22. do kraju ciemnego jak noc, do cienia śmierci i do bezładu, gdzie świeci ciemna noc.

Biblia Tysiąclecia, wydanie V.

Prawo autorskie © 1999, Pallottinum. Wszelkie prawa zastrzeżone.

Copyright © 1999 by Pallottinum. All rights reserved.